

[Waldorff]

finansspekulationer, finanstransaktioner, er, hvordan hele grundlaget for at gennemføre den slags ting i den eksisterende skattelovgivning og selskabslovgivning er. Det drejer sig bl. a. om lovgivningen omkring fondsbørsen og også de manglende restriktioner vedrørende kapitaleksport. Vi vil også gerne have undersøgt, hvilken betydning valutabestemmelser har for de ting, som er foregået. Der kan jeg forstå, og det er den positive del af det, at i det bilag, som industriministeren har sendt den 3. oktober, er det en sådan meget bred undersøgelse af B&W, han er inde på. Og den del af det synes jeg er udmærket.

Jeg synes ikke, det er så udmærket, at industriministeren med baggrund i rigsadvokatens skrivelse afviser at gå i gang med en sådan kulegravning af B&W nu. Jeg mener, at de argumenter, som er hentet hos rigsadvokaten og i øvrigt også hos Finn Meilby, er mildest talt elendige. Der nævnes, at det efterforskningsarbejde, som bagmandspolitiet laver, i udstrækning og dybde har samme omfang, som en planlagt hvidbogsundersøgelse ville have. Der tales om, at det ville medføre en uheldig konkurrence imellem to forskellige undersøgelsesorganer. Jeg har svært ved at se den uheldige konkurrence i, at man laver to undersøgelser, som har klart forskellige mål. Det ene er en strafferetlig forfølgelse. Det andet er en opklaring for offentlighedens skyld af, hvordan lovgivningen bruges til at sjakre med arbejdspladser. Der er selvfølgelig intet i vejen for, at der kunne ske et samarbejde imellem de to sider af den statslige virksomhed, som det stadig væk ville være.

Jeg mener, det er en dårlig konklusion, man er nået frem til, at man ligesom ved Boss-sagen i sin tid vil vente, til den politimæssige efterforskning og i det hele taget gangen ved retten er afsluttet. Det mener jeg især, fordi vi for det første kan se frem til, at det vil tage adskillige år, inden der vil ligge noget færdigt, og inden man overhovedet bare kan gå i gang med en hvidbogsundersøgelse. Den anden ting er dette med udstrækningen og dybden. Jeg vil godt benytte lejligheden til af to grunde at erklære min dybeste mistillid til det arbejde, som bagmandspolitiet foretager. Den ene er, at jeg opfatter generelt eksistensen af bagmandspolitiet – i hvert fald i den form, det har i dag – som udtryk for det rene og skære hykleri. Det er ikke

min egen formulering, det er såmænd Hervert Grells formulering. Han opfatter klart bagmandspolitiet ikke som et effektivt organ til at dykke ned i de sager, der faktisk kører. Han opfatter offentlighedens holdning, statens holdning, som dobbeltmoralisk, idet man bruger bagmandspolitiet til at legitimere, at man foretager sig noget i disse temmelig lyske affærer, men hvor man end ikke er villig til at stille de nødvendige bevillinger til rådighed for bagmandspolitiet.

Det andet er, at vi rent faktisk kan konstatere, at bagmandspolitiet ikke kommer nogen vegne, i hvert tilfælde ikke i sammenligning med annonceringen af, hvordan det ville kulegrave og retsforfølge i denne B&W-sag. Chrysantemumsagen er faldet på gulvet. Kursplejesagen er faldet på gulvet. Valutasagen er faldet på gulvet. Undersøgelsen omkring Bomuldsspinderierne er ikke kommet nogen vegne.

Tilbage står der, at man nu har rejst tiltale omkring – det må vel udtrykkes sådan, eftersom ingen er skyldig, før han er dømt – den mistanke, at Bonde Nielsen har begået svig over for Gredana ved at manipulere med B&Ws 1978-regnskab. Det er, hvad der er tilbage. Jeg mener, man med nogenlunde sikkerhed kan sige: sagen kommer ikke længere. Efter al sandsynlighed vil der, hvis der overhovedet bliver tale om nogen som helst domfældelse, blive tale om nogle, skal vi sige mindre afgørende ting i forhold til hele den skandale, det er, at man med baggrund i den eksisterende lovgivning kan nedlægge i tusindvis af arbejdspladser.

Jeg mener, at det, når man siger, man vil afvente den politimæssige efterforskning, i virkeligheden er et udtryk for det, som hr. Lawaetz udtrykte så glimrende: lad os glemme denne sag hurtigst muligt. Det vil sige: lad os undgå, at det bliver klart for danske lønarbejdere, hvad der virkelig foregår ikke bare af ulovligheder, men hvad der foregår fuldt lovligt med grundlag i den danske skattelovgivning og den danske selskabslovgivning.

Alfred Hansen (DR):

Det hører til det absolut unormale, at retsforbundet inden for samme folketingsperiode, altså mellem to valg, genfremsætter et forslag, eller et forslag med lignende ind-